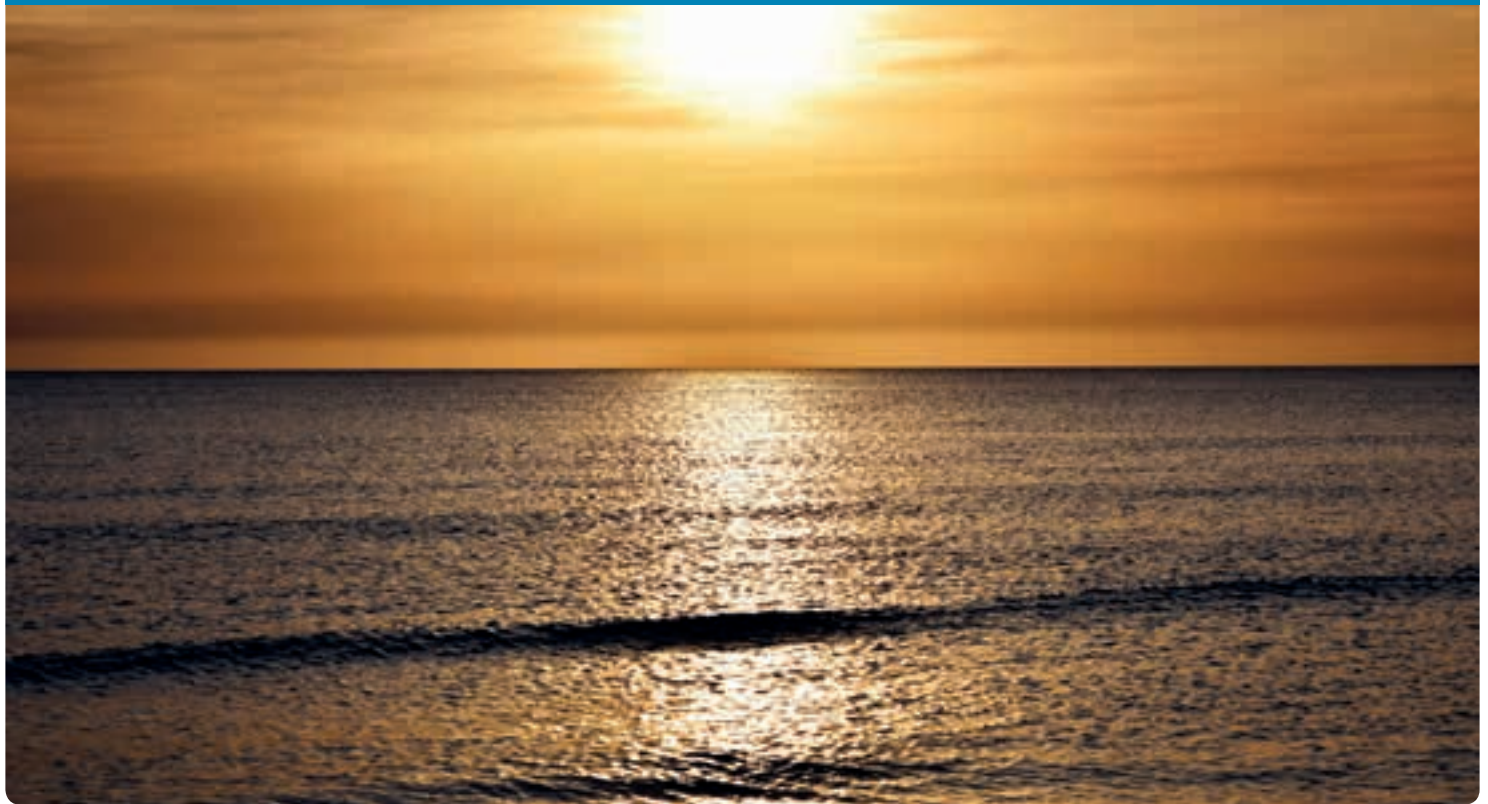

Full diocesà

7 de juliol del 2019

p4 —Roda de premsa de les Càritas diocesanes

p8 —"Un curs més", última glossa del curs

El futur del planeta

Les onades de calor, com la que hem viscut aquests darrers dies, cada vegada seran més freqüents i intenses, segons alguns estudis. En els pròxims cinquanta anys, l'augment de morts per la calor creixerà a les nostres latituds si no es redueixen les emissions contaminants.

Les onades de calor només són una de les conseqüències de l'escalfament global del planeta. També ho són unes temperatures més altes tot l'any, tempestes més intenses, propagació de malalties, fosa de les glaceres, huracans més perillosos, canvi dels ecosistemes, desaparició de les espècies animals, augment del nivell del mar i aliments més cars. Tot això té efectes en el dia a dia de la població mundial: secades, huracans, fam, pobresa i destrucció.

El papa Francesc, en l'enciclica *Laudato si'*, va dedicar l'any 2015 unes paraules a aquest fenomen:

«La humanitat és cridada a prendre consciència de la necessitat de realitzar canvis d'estils de vida, de producció i de consum, per a combatre aquest escalfament o, almenys, les causes humanes que el produeixen o l'accentuen. És veritat que hi ha altres factors (com el vulcanisme, les variacions de l'òrbita i de l'eix de la Terra o el cicle solar), però nombrosos estudis científics assenyalen que la major part de l'escalfament global de les últimes dècades es deu a la gran concentració de gasos d'efecte hivernacle (diòxid de carboni, metà, òxids de nitrogen i altres) emesos sobretot a causa de l'activitat humana.»

(Continua a la pàgina 6.)

«Digueu a la gent d'aquell lloc: "El regne de Déu és a prop vostre"»

Diumenge XIV durant l'any / Cicle C

Lectura del llibre d'Isaïes

Alegreu-vos amb Jerusalem, feu festa, tots els qui l'estimeu. Estigueu contents amb ella tots els qui portàveu dol per ella; sereu alletats amb l'abundància del seu consol i xuclareu les delícies de la seva llet. Això diu el Senyor: «Jo decantaré cap a ella, com un riu, la pau i el benestar, la riquesa de les nacions, com un torrent desbordant. Els teus nodrissons seran portats al braç i amanyagats sobre els genolls. Com una mare consola el seu fill, jo també us consolaré: a Jerusalem sereu consolats. Quan ho veureu, el vostre cor bategarà de goig i reviuran com l'herba els vostres ossos.» La mà del Senyor es farà conèixer als seus servents.

(66,10-14c)

Salm responsorial

Aclama Déu, tota la terra.

(Salm 65)

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Galàcia

Germans, Déu me'n guard de gloriar-me en res que no sigui la creu de nostre Senyor Jesucrist. En ella és com si el món fos crucificat per a mi i jo per al món. Ni la circumcisió ni la incircumcisió no tenen cap valor. L'únic que val és que hàgim estat creats de nou. Que la pau i la misericòrdia de Déu reposin sobre tots els qui mantenen aquest criteri i sobre l'Israel de Déu. A part d'això, que ningú no m'amoïni, perquè jo porto en el meu cos les marques distintives de Jesús. Germans, que la gràcia de nostre Senyor Jesucrist sigui amb el vostre esperit. Amén.

(6,14-18)

Lectura de l'evangeli segons sant Lluç

En aquell temps, el Senyor en designà encara setanta-dos, i els envià que s'avancesin de dos en dos cap a cada poble i a cada lloc on ell mateix havia d'anar. Els deia: «Hi ha molt a segar i pocs segadors: demaneu a l'amo dels sembrats que enviï homes a segar-los. Aneu. Us envio com anyells enmig de llops. No porteu bossa, ni sarró, ni calçat, no us atureu a saludar ningú pel camí. Quan entreu en una casa digueu primer: Pau en aquesta casa. Si hi viu un home de pau, la pau que li desitgeu reposarà en ell; si no, retornarà a vosaltres. Quedeu-vos en aquella casa i compartiu allò

que tinguin per menjar i beure: els treballadors bé es mereixen el seu jornal. No aneu de casa en casa. Si en un poble us reben bé, mengeu el que us posin a taula, cureu els malalts que hi hagi i digueu a la gent d'aquell lloc: El regne de Déu és a prop vostre.

(10,1-12.17-29)

«Germans, Déu me'n guard de gloriar-me en res que no sigui la creu de nostre Senyor Jesucrist. En ella és com si el món fos crucificat per a mi i jo per al món»

Setanta enviats

Jean Hakolimana, prev.

Quants deixebles va enviar Jesús? No ho sabrem mai. Uns manuscrits parlen de 72, altres de 70. La nostra Bíblia va optar per 72, que resulta de la multiplicació de 12, en referència a les dotze tribus d'Israel. Tanmateix, 70 ens dona una visió més universal. Es pren de les setanta nacions descendents dels fills de Noè. El poble jueu ho tenia present a través del sacrifici que, cada dia, s'oferia per les 70 nacions, símbol de la humanitat sencera. En aquesta línia, Jesús, amb aquest enviament dels 70, prefigura ja el camí universal de l'evangeli. Fa fer als seus deixebles un camí de pre-evangelització.

L'encàrrec que els dona fa pensar que no hi van només per predicar. Marxen per anunciar la imminència del Regne, però, de passada, aprendran a desfer-se d'alguns prejudicis i assumir un cert realisme. La generositat i hospitalitat d'aquells pobles els sostenen durant tota la missió; hi troben gent de pau dignes receptors de la pau de Déu; comproven que el dimoni no té tant poder com s'imaginaven. Una cura d'optimisme com aquesta no ens aniria malament per als nostres temps. Tenim tan assumit que el món que ens envolta no ens vol ni ens pot entendre que abdicuem de qualsevol intent de connectar-hi. Anem perdent connexió amb grups importants, com ara cercles intel·lectuals; quasi no ens passa pel cap una idea per a evangelitzar la població musulmana que ens envolta, etc. No són temes fàcils, però s'han d'afrontar. Ara bé, si no som capaços de seure amb ells entorn de «allò que tinguin», poc marge de connexió ens queda. Seure amb ells sempre dona alguna idea, ni que sigui només per a dir abans de fer-se expulsar: «El Regne de Déu és a prop.»

La imatge

Jesús ha vingut a anunciar la Bona Nova. I l'ofici del deixeble no acaba amb la convivència amb el Mestre, sinó quan el deixeble mateix és enviat a la predicació. Surten de dos en dos amb les directrius de Jesús sobre de la urgència d'anar per feina.

Després tornaran i, amb el goig del deixeble novell, contaràn llurs experiències. I celebraran amb acció de gràcies els dons de Déu.

Ell els envia de dos en dos (1886). J. Tissot

Agenda

Lit. hores: Setmana II

8 dilluns

— Sant Procopi

Gn 28,10-22a/Salm 90/Mt 9,18-26

9 dimarts

— Sant Agustí Zhao i companys màrtirs

Gn 32,23-33/Salm 16/Mt 9,32-38

10 dimecres

— Sant Cristòfol

— Santa Verònica Giuliani

La Mare de Déu d'Atocha
Gn 41,55-57;42,5-7a,17-24a/
Salm 32/Mt 10,1-7

11 dijous

— Sant Benet

— Santa Olga

Pr 2,1-9/Salm 33/Mt 19,27-29

12 divendres

— Santa Epifana

Gn 46,1-7.28-30/Salm 36/Mt
10,16-23

13 dissabte

— Sant Enric

Gn 49,29-32;50,15-26a/Salm 104/
Mt 10,24-33

14 diumenge XIV de durant l'any, cicle C

— Santa Adela

— Sant Camil de Lel·lis

Jornada missionera al Bisbat de Vic
Dt 30,10-14/Salm 68 o 18/
Col 1,15-20/Lc 10,25-37

Roda de premsa de les Càritas diocesanes de Lleida, Solsona i Urgell

En la roda de premsa conjunta que fan cada any, les Càritas diocesanes de Lleida, Solsona i Urgell van manifestar el següent:

Han detectat que les desigualtats s'estan estancant en la societat i el fet de tenir un habitatge i una ocupació no garanteix viure amb dignitat. Han atès, durant l'any 2018, 8.773 persones directament, i s'han beneficiat del seu suport 22.625 persones.

El perfil majoritari d'atenció són famílies nuclears amb fills a càrrec, que, malgrat tenir un treball i un sostre, aquest és precari. El salari amb prou feines els permet de cobrir les necessitats bàsiques i l'elevat preu dels lloguers juntament amb els subministraments fan que les famílies hagin de destinar els seus ingressos a la cobertura d'aquests.

El suport de Càritas ha estat centrat a recolzar econòmicament i emocionalment les famílies que dia a dia han vist que no podien fer front, malgrat els seus esforços, a les primeres necessitats.

Estem preocupats perquè la cronificació de la pobresa perpetua l'exclusió, sobretot afectant el col·lectiu més vulnerable, els infants. Les persones en risc d'exclusió es troben atrapades en aquesta realitat. Això comporta un elevat risc que els infants de famílies en situació d'exclusió, malgrat tenir els drets bàsics garantits, puguin heretar aquesta realitat. Per això considerem que la nostra societat no té garantida la igualtat d'oportunitats.

El pas del temps ens ha desgastat emocional davant les persones més vulnerables del nostre entorn, però creiem fermament que la societat té la capacitat de tornar a connectar amb el patiment dels més febles. Un exemple d'aquesta possibilitat de canvi és la xarxa humana que tenim a Càritas, composta per 1.350 persones voluntàries i 59 persones contractades.

Per aquest motiu hem destinat 526.471 euros a ajuts econòmics directes a les persones i les seves famílies. Del total de recursos invertits, 5.622.012 euros, 2.909.642 euros han estat destinats a l'acció social de Càritas (1.144.642 euros a Lleida; 951.627 euros a Solsona; 813.373 a Urgell).

S'ha fet a través de 65 punts d'atenció, una xarxa de centres i parròquies en què s'ha donat suport a les persones en programes d'acolliment, de cobertura de necessitats bàsiques, de suport a la família i a la infància i d'inserció sociolaboral, habitatge, suport a gent gran, en assessoria jurídica a immigrants i en salut (drogodependències). També ho fem a través de tres empreses d'inserció (Troballes, a Lleida), (Cartaes, a Tàrrrega), (Nougrapats, a la Seu d'Urgell) i tres fundacions en l'àmbit laboral a Solsona i a Cervera.

Agraïm el suport que rebem dels mitjans de comunicació, i ara més que mai continuem necessitant el vostre compromís, perquè només així podrem crear un escenari de responsabilitats compartides i convertir-nos en una veritable comunitat.

Visiteu la web del bisbat

www.bisbatsolsona.cat

Recordem, com molts ja sabeu, que a la pàgina web del bisbat (www.bisbatsolsona.cat) hi podeu trobar totes les notícies de les parròquies que de vegades no surten en el Full Diocesà o bé que no hi surten senceres per motius d'espai.

També hi trobareu moltes fotografies, informacions de les parròquies, agenda de pròximes activitats, etc.

Actualment hi destaquen algunes informacions, com ara la venda del DVD dels 425 anys, els escrits recomanats pel senyor bisbe en les seves glosses, la campanya de la renda, els pelegrinatges, exercicis espirituals, el raid *goum*, les vacances per a famílies nombroses, etc.

La glossa setmanal del senyor bisbe hi té un lloc destacat a la portada, així com la resta de glosses i les homilies (que s'han de buscar en l'apartat «documents del bisbe»). Visiteu la nostra web i demaneu, si és el cas, als vostres fills o néts que us hi ajudin!

Festa de Sant Antoni de Pàdua, a Cervera

Parròquia de Cervera

Com cada any i de manera ininterrompuda, el barri de Sant Francesc de Cervera honorà i festejà el seu patró sant Antoni de Pàdua, venerat a l'església de l'antic convent al peu dels horts i al costat del riu Ondara.

A més a més, coincideix que sant Antoni és el patró dels paletes i del gremi de la construcció, valor afegit en l'assistència a les misses, tant del trídium de preparació com les del dia de la festa, sobretot la de les set del matí, en què majoritàriament es concentren operaris que aquest dia no

treballen i alhora donen gràcies i demanen protecció al patró en aquesta feina de risc.

En aquesta ocasió també hi hagué un suplement afegit, que fou la recuperació i la restauració de dos elements bàsics com són el sagrari i la capelleta on s'ubica el reliquiari. Oficià la missa Mn. Xavier Romero, rector de Cervera, acompanyat per Mn. Jaume Vilardell, que en la seva homília va traçar una pinzellada de la història d'aquest temple i el seu convent. En acabar tingué lloc un petit esmorzar amb coca i mistela.

Festivitat de Corpus a la parròquia de Tàrrega

La feligresia targarina participà activament en l'acte religiós i cultural de la festivitat de Corpus, organitzat per la parròquia de Tàrrega, amb la col·laboració del bestiar local, grups parroquials i entitats targarines. La diada s'obrí amb la celebració d'una missa solemne a Santa Maria de l'Alba, presidida pel rector, Mn. Josep M. Vilaseca.

En acabar l'eucaristia, entrà solemnement al temple l'Àliga de Tàrrega fent una simbòlica dansa davant la custòdia en senyal d'homenatge ciutadà al Santíssim. A continuació hi hagué la tradicional processó de Corpus pels carrers del centre de la ciutat, en un ambient de gran silenci i respecte. La festa finalitzà amb una pregària i una solemne benedicció a càrrec de Mn. Vilaseca i retornà la custòdia a l'interior de l'església.

Informa: Josep Castellà / Foto: Josep M. Martí Carnicer.

Aquest segle pot ser testimoni de greus conseqüències sobre la vida

(Prové de la pàgina 1)

«Al seu torn, l'escalfament té efectes sobre el cicle del carboni. Crea un cercle viciós que agreuja encara més la situació i que afectarà la disponibilitat de recursos imprescindibles, com l'aigua potable, l'energia i la producció agrícola de les zones més càlides, i provocarà l'extinció de part de la biodiversitat del planeta. La fosa dels gels polars i de planícies d'altura amenaça amb un alliberament d'alt risc de gas metà, i la descomposició de la matèria orgànica congelada podria accentuar encara més l'emanació de diòxid de carboni. Al seu torn, la pèrdua de selves tropicals empitjora les coses, ja que ajuden a mitigar el canvi climàtic. La contaminació que produeix el diòxid de carboni augmenta l'acidesa dels oceans i compromet la cadena alimentària marina. Si l'actual tendència continua, aquest segle podria ser testimoni de canvis climàtics inaudits i d'una destrucció sense precedents dels ecosistemes, amb greus conseqüències per a tots nosaltres.»

Alguns experts han proposat accions per a reduir l'escalfament global:

1. Redueix emissions: fes servir menys el cotxe privat; utilitza la bicicleta, el transport públic.
2. Estalvia energia: fixa't en les etiquetes dels electrodomèstics i no els deixis mai en *stand by*. Ajusta sempre el termostat, tant per a la calefacció com per a l'aire condicionat.

Cuidant una mica l'ús dels electrodomèstics a casa, podrem estalviar energia.

3. Les tres «R».

Redueix: consumeix menys i de manera més eficient.

Reutilitza: aprofita't dels mercats de segona mà per a donar una altra oportunitat a allò que ja no uses o aconseguir alguna cosa que necessites i que una altra persona ha rebutjat.

Recicla: envasos, residus electrònics, etc. Saps que pots estalviar més de 730 quilos de CO₂ a l'any només amb reciclar la meitat de les escombraries que es generen a la llar?

4. Actua contra la pèrdua dels boscos: si vols comprar fusta, compra'n de la que té certificació o segell que asseguri el seu origen sostenible.

5. Exigeix als governs que treballin per un estil de vida més sostenible: energia renovable, etiquetatge de productes, més transport públic, gestió dels residus...

Setmana de Pregària a Arbúcies.

Organitzada per la Renovació Carismàtica a Catalunya. Són uns dies de silenci, pregària i germanor. Serà del 5 al 9 d'agost al Casal de Pau (a 3 km d'Arbúcies) amb el P. Josep M. Massana. El lema d'enguany: «Jesús, mestre de pregària». Informació: Maria Artigas, tel. 669 130 010, i Ricard Martínez, tel. 618 293 992.

L'article

Estic cansada, estic cansat...

Jesús Renau, S.I

Estic cansada, estic cansat. Ja fa dies que em pesa tot, sembla que hi ha una acumulació de realitats que demanen la meua presència, el meu treball, la meua escolta, la meua intervenció. Unes són obligades, formen part de les responsabilitats de la família, de la feina, de la compra, dels fills o dels amics; altres són com una nuvolada que veus a l'horitzó i tems que comencin els llamps i trons, i altres són imaginàries, absurdes i, ves per on, també pesen. Total: l'acceleració vital ja està desbordada.

No sols em passa a mi. És evident que també als altres, especialment als de més a prop, els passa el mateix. I els de més lluny, per molt que somriuguin i que semblin atents —especialment els clients—, noto que també van accelerats i cansats.

Aquesta nit, quan ja hi havia silenci ambiental, i en ple mal humor, m'he dit: Prou! Què em passa? Potser és la primavera? Potser, potser...? No, que sóc jo, que he anat perdent el timó de la meua nau i ja comença a anar a la deriva. Si us plau, per on començo?

Afronta les teves responsabilitats, però de manera diferent

Tres coses: refer l'ordre de vida, refer el bon humor, refer l'espiritualitat. Refer no vol dir així de cop, com qui passa una plana d'un llibre, sinó petites mesures que provoquin un millor benestar interior. Refer tampoc no vol dir que ara et treguis responsabilitats de sobre i desconnectis. Has d'afrontar les teves responsabilitats, però de manera diferent.

Un millor ordre. Cada nit abans de dormir recupera l'examen de consciència o, més ben dit, la pregària sobre la vida. Memòria del viscut avui, acció de gràcies, constatar el que ha fallat i previsió del demà. Pregària breu sobre el demà. Així aniràs agafant de nou el timó.

Bon humor. Aprofitar els moments que la mateixa realitat et provoqui. Hi ha moltes situacions avui en dia que són dignes de bon humor, a vegades una mica càustic. Quan et sentis en tensió: parada, respirar i almenys somriure una mica. Oh si sabéssim riure'ns de nosaltres mateixos!

Espiritualitat. Prèviament: atendre a la respiració, caminar amb consciència, moments breus de descans.

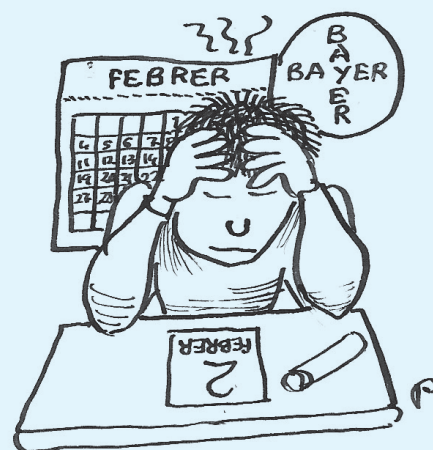
Diàleg curt amb Jesús, oferiment, atenció interior als altres, moments de silenci i, si no pots meditar, doncs una lectura interessant, testimonial... Breu visita a una església: «Sóc aquí, Senyor.»

La Dita

«Ja n'hi ha prou amb els maldecaps de cada dia...»

Sebastià Codina, prev.

Ja n'hi ha prou amb els maldecaps de cada dia... (no cal crear-ne de nous).

Caure l'ànima als peus... (quedar-se palplantat davant d'un fet estrany).

Aixecar el crit al cel... (gemecs de desesperació).

Edificar damunt la sorra... (fer les coses a la babalà).

Córrer com si portés el dimoni al cos... (de pressa sense saber on es va).

De molt menys ens ha fet Déu... (Déu ho féu tot del no-res).

Fer Pasqua abans de Rams... (fer les coses fora de l'ordre establert).

Dir amén a tot... (acceptar els fets sense remugar).

Temps de dir el parenostre... (dura poca estona).

Deixat de la mà de Déu... (ser un desastre de cap a peus).

Un curs més

Xavier Novell, bisbe de Solsona

Cada any, més o menys a començament d'estiu, us comunico l'inici d'una aturada en aquest escrit setmanal. Enguany ho faig acomiadant-me fins al primer diumenge de setembre, agraint a tothom tot el que hem fet possible al llarg d'aquest curs pastoral i desitjant que aquest estiu sigui un temps de discerniment de cara al curs vinent.

En primer lloc, vull fer memòria agraïda de tot el treball pastoral ordinari —les celebracions litúrgiques setmanals i els sagraments, l'atenció al despatx parroquial, les catequisis de preparació als sagraments i els grups de discipulat i de creixement en la fe, les visites als malalts i l'atenció als més necessitats, també els grups juvenils i de joves...—. Darrere de totes aquestes activitats hi sou els preveres, diaques i membres de la vida consagrada, així com un grup de fidels laics generosos i convençuts que no us limiteu a mantenir una estructura sinó que cerqueu de donar-vos en cada petita acció i confieu que el bon Déu ho aprofitarà per a tocar el cor de les persones amb qui entreu en contacte.

En segon lloc, dono gràcies al bon Déu per tot el treball de revisió i reorientació pastoral de les nostres parròquies i organitzacions diocesanes. També per aquelles iniciatives que des de fa uns quants anys i més recentment ja donen fruit entre nosaltres. Em refereixo tant a les iniciatives de primer anunci, com als passos fets en la renovació de l'eucaristia principal del diumenge, com a les accions d'acolliment, a les noves formes de preparació als sagraments... Fa temps que ens hem adonat que els temps canvien i que nosaltres hem de canviar.

També vull incloure en la meva acció de gràcies l'oració generosa i oculta dels membres de la vida contemplativa, de tantes comunitats de vida consagrada activa que acullen

la vellesa amb esperit d'oració i de tantes persones grans o malaltes que també porten en el cor les nostres parròquies, delegacions diocesanes, Seminari i tantes altres realitats. Tots sabem que la fecunditat del nostre treball depèn principalment de Déu i és imprescindible que cada dia el posem a les seves mans. És una benedicció especial que hi hagi un estol d'orants rere tot el que fem, presentant-ho cada dia al bon Déu perquè en faci ocasió dels seus miracles.

No m'oblido de donar gràcies a la Santíssima Trinitat per totes aquelles accions més discretes i personals que han portat persones allunyades a recomençar o inaugurar un camí de fe. Em refereixo a tantes converses personals arran de recerques, dificultats, invitacions a recessos, cursos o altres propostes. Penso en els acompanyaments personals als qui es plantegen la vocació, als qui demanen ajuda a causa d'un problema o addicció o als qui volen créixer en la seva vida espiritual. Això ha estat possible gràcies a la generositat de molts dels membres més actius i compromesos de les nostres comunitats parroquials.

Acabo desitjant que tots no sols aprofiteu les activitats formatives, espirituals i lúdiques que aquest estiu ens ofereix sinó que també trobeu el temps per a rumiar i discernir el treball que Déu nostre Senyor us demana per al curs vinent.

